

for en Licence, altsaa en fast Afgift, et Slags Bevillingsgebyr. Man vil altsaa se, at i England ligge Afgift og Told hinanden betydeligt nærmere end her i Danmark efter dette Forslag.

I Tyskland, hvor man — som det høje Ting vil vide — i 1909 har gennemført en meget betydelig Tobaksbeskatning, har man ogsaa indrettet en Beskatning af den indenlandske Tobaksdyrkning, og man har gjort det paa to Maader, idet man dels har ordnet det som en Arealskat ligesom den, der nu foreslaas indført her i Danmark, og dels som Vægtskat. Arealskatten hviler paa den indenlandske Tobak, som dyrkes paa ganske smaa Grundstykker, Grundstykker, der ere mindre end 4 Ar, det vil sige 400 Kv.-Meter eller ca. 1,000 Kv.-Alen; altsaa et Grundstykke under 1,000 Kv.-Alen, hvorpaa der dyrkes Tobak, betaler en Arealskat, som er 5,7 Pfennig pr. Kv.-Meter, dog mindst 50 Pfennig pr. Grundstykke, og det svarer til 2 Kr. 03 Øre pr. 40 Kv.-Meter. Det vil ses, at det er det dobbelte af, hvad der gennem dette Forslag foreslaas at indføre som Skat her i Danmark. Hvor den indenlandske Tobak dyrkes paa store Arealer, er der indført Vægtskat, og af fermenteret eller tørret Tobak, som er færdig til Brug, forlanges der 57 Mark pr. Dobbeltcentner, det svarer til 50,73 Øre pr. kg, altsaa en Afgift, der er langt højere end Afgiften her. Man vil erindre, at den højeste Afgift, der kan blive Tale om, naar Tobaksudbyttet pr. Td. Land synker ned til 600 kg, er 23 Øre; i Tyskland er den altsaa 50,73 Øre pr. kg, altsaa det dobbelte, hvilket viser, at Arealskatten er dobbelt saa høj, og Tolden i Tyskland er 85 Mark pr. Dobbeltcentner. Dertil kommer saa en meget betydelig Værditoldbeskatning af Tobak, saaledes at det er meget betydelige Beløb, man tager ind i Tyskland. Paa Budgettet for 1910—11 er der opført som Indtægt af Tobak i Tyskland ca. 38—39 Mill. Mark.

Man maa altsaa erkende, at det er fuldt berettiget at lægge denne Afgift paa den indenlandske Tobaksdyrkning, det vil ses, at det gøres overalt; der er sikkert en betydelig Fare ved at lade dette Spørgsmaal staa uløst længere, saaledes at den indenlandske Tobaksdyrkning griber om sig og bereder Finanserne et Tab paa Grund af den svigtende Tobakstold. Dette Lovforslag maa derfor efter min Mening anses for nødvendigt, og man kunde snarest undre sig over, at denne Sag ikke blev ordnet sammen med Toldloven i sin Tid, men at den først er kommen frem nu. Denne Sag

indtager i Virkeligheden en helt anden Stilling end de Skatter, vi hidtil have behandlet, og der er ikke Tale om, at den paa nogen Maade kan anses for en Foranstaltning, der kan bringes ind under Synspunktet nye Skatter eller nye Byrder paa Befolkningen. Ej heller er der nogen Rimelighed i — som jeg har set udtalt i forskellige Aviser —, at det skulde være en Skat paa de allerfattigste og en Skat, der medfører Tobaksfordyrelse. Den kan ikke antages i nogen Maade eller af nogen Betydning at ville bidrage til Tobaksfordyrelse, idet Tobaksprisen sikkert er bestemt ved den udenlandske Tobakspris plus Tolden, og alt, hvad Forbrugerne ville faa at mærke, er bestemt derved og ikke ved dette Tillæg af den indenlandske Tobaksafgift. Jeg skal derfor i det hele tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Ting og tilsige den højtærede Finansminister Flertallets kraftigste Støtte til Gennemførelse heraf.

Sigvald Olsen: Grunden til, at det foreliggende Forslag er fremkommet, er ifølge dets Bemærkninger den, at der er sket Forandringer i Tobakstolden i Henhold til den sidst vedtagne Toldlov fra 29 til 64 Øre pr. kg. Før 1863 fandtes der saa godt som ingen Tobaksdyrkning her i Landet. Først efter Tabet af Hertugdømmerne, der medførte, at forskellige Fabriker flyttede fra Flensborg her til Landet — særlig var der en stor Fabrik, der flyttede fra Flensborg til Fredericia —, kom man ind paa at forsøge Tobaksdyrkning, og det er da ogsaa særlig i Fredericiaegnen og i Norvestfyn, at man hidtil har lagt sig efter Tobaksavlens. Andre Steder har det kun, saa vidt mig bekendt, været sporadiske Forsøg, der ere blevne gjorte. Den ærede Ordfører for Flertallet bemærkede i sin Indledning, at det havde været rimeligt at behandle denne Sag samtidig med Toldloven. Jeg maa minde om, at det Parti, jeg tilhører, var en Modstander af den forhøjede Told paa Tobak, der den Gang blev foreslaaet og vedtagen, og det blev allerede den Gang gjort gældende fra en enkelt Side, at det vilde være rigtigst at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der var sket en saadan Forandring med Hensyn til Tobaksdyrkning her i Landet, at den ikke som hidtil burde være fri, naar Finanstolden blev saa betydelig forøget, som Tilfældet var. Man indvendte den Gang fra Regeringens og ogsaa fra andre Sider, at der ikke var Grund til at gøre nogen Forandring, idet